

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

maal til mig, f. Eks. Spørgsmaalet, som er fremdraget af Mejeriorganisationerne, om en Gennemførelse af langt højere Pris for Smørret, og ligeledes, om man kunde gaa med til Indførelsen af en Margarineafgift. Jeg tror, jeg tør sige til det sidste Spørgsmaal, at det kan man ikke vente imødekommet. Der er en stærk Modvilje, naturligvis ud fra økonomiske Grunde, hos baade det mindre Landbrugs Udøvere og Arbejderbefolkningen og i andre Dele af Befolkningen, som er meget svagt stillede økonomisk, mod en Margarineafgift, mod en Forhøjelse af Prisen paa dette meget vigtige Produkt i Husholdningen, og det forekommer mig, at i denne Tid, hvor Fødemidlerne stiger og andet stiger, kan man ikke med fuld Ret gennemføre en Forhøjelse af Margarineprisen ved at paalægge Margarine en Afgift. Og man kan jo ikke ordne det tilfredsstillende paa den Maade, som man har talt om, at paalægge en Afgift og saa betale den tilbage i Form af Rabatkort til Indkøb af Mejeriprodukter. For det første er Smørret meget, meget dyrere, og for det andet er det jo netop den almindelige Befolkning, som skulde have disse Rabatkort, der skulde betale Margarineafgiften, da det jo er den, der er Storfbrugere af Margarine.

Hvad angaar Spørgsmaalet, om de 3 Kr. er en Maksimalpris, vil det ærede Medlem, hvis han vil læse Bemærkningerne, se, at det er de ikke. Der staar udtrykkeligt, at det, der er Meningen, er, at man skal gaa op til 3 Kr. sammen med Noteringen, og dersom Noteringen saa gaar tilbage, bliver man her paa Hjemmemarkedet staaende paa de 3 Kr. Det har jeg naturligvis foreslaaet, fordi jeg er noget betænkelig ved at gaa op til de 3 Kr. med det samme og saa pludselig tage en saa stærk Forhøjelse som fra 2 Kr. 60 Øre til 3 Kr., ikke alene for Smør, men ogsaa for Mælk.

Jeg fik ikke at vide, og jeg tror ikke, noget Medlem her i Salen fik at vide, hvad det egentlig er, Venstre ønsker med Hensyn til en Smørordning, men jeg skal ikke stille direkte Spørgsmaal. Naar vi skal have en Udvalgsbehandling, kan vi jo forhandle om det der, dersom det ærede Medlem ikke ønsker at sige det her i Salen.

Det ærede Medlem Hr. Grønning citerede en Udtalelse af mig i 1936, da vi gennemførte den sidste Smørordning, og spurgte mig, om jeg havde den samme Opfattelse nu, som fandt Udtryk i denne Udtalelse. Ja, det har jeg, og jeg føler mig overbevist om, at denne Opfattelse deles ikke alene

af mine Kolleger i Ministeriet, men ogsaa af de to Partier, der staar bag Regeringen. Min Udtalelse gik ud paa, at det var rimeligt, at der blev betalt en anstændig Løn for veludført Arbejde. Det vil sige, at naar Landmændene producerer Varer til Befolkningens almindelige Forbrug, bør de herhjemme have en rimelig Pris for disse Varer, uanset om de Priser, man opnaar paa Eksportmarkedet, er urimelig lave. Det er jo dette Princip, der ligger til Grund for hele Lovgivningen om disse Ordninger, og det er fremdeles min Opfattelse, at det bør være saaledes. Det er lige saa paakrævet nu som i 1936, idet Eksportpriserne i Forhold til Produktionsomkostningerne sikkert ligger endnu lavere nu end i 1936, og derfor bør der gennemføres en Ordning som den, der her foreslaas, hvorved man sikrer en noget højere Pris paa Hjemmemarkedet, end der opnaas paa Eksportmarkedet.

Det ærede Medlem spurgte mig, hvordan jeg var kommet til Tallet 2 Kr. 80 Øre. Jeg kan gentage, hvad jeg sagde før, at naar jeg ikke er gaaet højere, er det i høj Grad, fordi jeg er betænkelig ved en pludselig, betydelig Forhøjelse, der kan indvirke paa Befolkningens Købelyst og Købeevne, saaledes at der sker en Nedgang i Forbruget til Skade for Producenterne. Naar jeg vælger et Tal, der er 20 Øre højere end 2 Kr. 60 Øre, er det naturligvis ogsaa af Hensyn til Mælkeprisen. Det betyder jo ca. 1 Øres Forhøjelse pr. Liter Mælk, og jeg er noget bange for, at hvis man sætter en Pris, der betyder f. Eks. $\frac{1}{2}$ eller $\frac{3}{4}$ Øres Forhøjelse, kommer Forbrugerne til at betale en hel Øre, men Producenterne faar den ikke. Efter min Opfattelse skulde man derfor tilstræbe en Prisansættelse, som kommer fuldt ud Producenterne til gode, uden at Forbrugerne belastes med flere Udgifter end højst nødvendigt.

Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen udtalte, at der var et Misforhold mellem min Stilling til Hjemmemarkedets pris og til de Priser, som er blevet opgivet af Mejerierne som Produktionsprisen. Ja, det kan maaske siges, men de Priser, som Mejerierne har udregnet som Produktionsprisen, maa de naturligvis selv staa inde for og selv føre frem i Forhandlingerne med England; det er ikke Priser, der er udregnet af Ministeriet. De, der kender en lille Smule til Forholdene, er selvfølgelig enige om, at de Priser, Englænderne betaler i Øjeblikket, ligger saa langt under Produktionsprisen, at det er en Nødvendighed, at vi